

[Thorndahl.]

med den nyligt udsendte OECD-redegørelse om dansk økonomi. Denne redegørelse har det tidligere venstrefolketingsmedlem økonomen Johs. Bøggild resumeret på følgende måde:

at det offentlige, der ikke formår at lave eksportvarer eller tjenesteydelser, har halet kapital og arbejdskraft væk fra de eksporterhverv, vi skal leve af,

at det offentlige og det offentligt støttede boligbyggeri har virket lønførende til skade for konkurrenceerhvervenes internationale konkurrenceevne,

at regningen for det voldsomt ekspanderende offentlige forbrug har været et så hurtigt voksende skattetryk, at befolkningen har reageret dels ved at udrede de øgede offentlige skattebyrder ved at sænke opsparingen i stedet for forbruget, og det betyder større import, dels ved at stille lønmæssige kompensationskrav, hver gang det offentlige har skruet skattekravene i vejret, og det betyder mindre konkurrenceevne og mindre eksport.

Det er jo synspunkter, som fremskridtspartiet gang på gang har ført frem med al vor styrke. På en måde kan vi takke socialdemokratiet for, at partiet hurtigere, end nogen måske på forhånd kunne forestille sig, har skabt en så stor gældsætning, en så høj arbejdsløshed og så store økonomiske problemer i øvrigt, at selv vore økonomiske eksperter har registreret de samfundsmæssige og økonomiske problemer, som fremskridtspartiet gennem årene har påvist. Ud fra sociale og samfundsøkonomiske hensyn havde det dog været meget ønskeligere, om man havde udvist samme agtpågivenhed og samme ansvarsbevidsthed som fremskridtspartiet, således at vi på et langt tidligere tidspunkt havde kunnet gribe ind og få problemerne løst ordentligt. I stedet kan vi i OECD-rapporten se en konklusion, der siger, at mulighederne for at løse problemerne på kort sigt er mere begrænsede end nogen sinde tidligere.

I virkeligheden har rapporten fra det økonomiske råds formandskab totalt gennemhullet regeringens beskæftigelsespolitik og økonomiske politik. Rapporten forudsiger en fordobling af stigningen i antallet af arbejdsløse. Regeringens kommentar hertil: Statsministeren sover roligt om natten! Rapporten forudsiger en forøgelse af betalingsbalanceunderskuddet i 1977 med ca. 35 pct., ca. 3 mia kr. Regeringens kommentar hertil: Statsministeren sover

roligt om natten! Rapporten forudsiger, at lønstigningerne mindst vil være 50 pct. ud over det, der er indeholdt i augustforliget. Regeringens kommentar hertil: Statsministeren sover roligt om natten!

Jeg ved ikke, om det kan berolige nogen, at statsministeren sover så godt og så roligt, men der er i hvert fald mange, der sover uroligt, og som med rette er meget bekymrede. Der er mange i disse tider, der nervøst spørger sig selv: hvor voldsomt vil arbejdsløsheden vokse? Hvor mange virksomheder skal endnu lukke? Er den sociale tryghed truet? Hvor meget vil prisstigningerne slå den enkelte families økonomi i stykker? Disse spørgsmål stilles i titusinder af familier landet over, samtidig med at uafhængige nationale og internationale økonomiske eksperter totalt har skudt regeringens beskæftigelsespolitik og økonomiske politik i sænk, således at det må være åbenbart for alle, at hovedansvaret for vore økonomiske problemer og rekordhøje arbejdsløshed i alt væsentligt kan placeres hos regeringen og socialdemokratiet.

Jeg må tilstå, at hvis jeg havde et medansvar herfor, ville jeg have vanskeligt ved at sove godt om natten, og jeg ville være endnu mere optaget, end jeg er i forvejen, af de mange, mange medborgeres store sociale og økonomiske problemer. Men jeg tager naturligvis til efterretning, at regeringen ikke har denne – efter min opfattelse selvfølgelig – sociale og medmenneskelige indstilling.

De problemer, vi har i dag, ville ikke være opstået, eller ville i hvert fald have været betydelig mindre, såfremt socialdemokratiet fortsat havde været et arbejderparti, som det en gang var. I dag repræsenterer socialdemokratiet gennem sin politik og ved sine folke- og organisationsvalgte forbrugere af de samfundsskabte værdier, i modsætning til hvad tilfældet var i den periode, hvor partiet var et arbejderparti og dermed repræsenterede dem, der skabte samfundsværdierne. Denne meget voldsomme ændring af partiet har som bekendt ført til et offentligt overforbrug og verdens højeste skattetryk og dermed en total blokering for socialdemokratiets muligheder for at løse vort lands økonomiske og beskæftigelsesmæssige problemer. Desværre. For hvis socialdemokratiet ville, ja, så kunne folketinget relativt hurtigt begynde på en effektiv løsning af vore nuværende meget store økonomiske og beskæftigelsesmæssige problemer. Desværre